

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce:

O.K.

státní příslušnost Ukrajina

toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty

sídlem Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty

zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s.

sídlem Kovářská 4/939, 190 00 Praha 9

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2020, č. j. OAM-52/LE-BE02-VL11-PS-2020, ve věci zajištění cizince,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2020, č. j. OAM-52/LE-BE02-VL11-PS-2020, **se ruší.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 13. 7. 2020 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž mělo být dle žalobce rozhodnuto o jeho zajištění v zařízení pro zajištění cizinců za aplikace § 46a odst. 1 písm. e) zákona číslo 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a stanovena dle § 46a odst. 5 téhož zákona doba trvání zajištění žalobce do 24. 9. 2020.
2. Žalobce namítá vůči žalovanému nesprávné a nedostatečné posouzení možností uložení zvláštních opatření ve smyslu § 47 zákona o azylu, překročení mezí správního uvážení, jakož i nedostatečné odůvodnění stanovené délky zajištění žalobce a poukazuje na judikaturu správních soudů. Napadené rozhodnutí považuje mj. za nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek jeho odůvodnění.
3. Žalovaný v písemném vyjádření doručeném dne 23. 7. 2020 navrhuje zamítnutí žaloby. Námitky žalobce má za obecné. Je přesvědčen, že dostatečně zjistil skutkový stav věci. Setrvává na své úvaze o tom, že žádost o mezinárodní ochranu byla v případě žalobce podána toliko s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění. V napadeném rozhodnutí se náležitě věnoval individuálním okolnostem případu žalobce, přičemž poukázal zejména na skutečnost, že žalobce opakovaně maří výkon soudních rozhodnutí a nachází se v evidenci nežádoucích osob.
4. Krajský soud předně konstatuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí dne 10. 6. 2020 pod č. j. OAM-52/LE-BE02-VL11-PS-2020 vydal rozhodnutí označení v záhlaví jako „rozhodnutí o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců“. Výroková část napadeného rozhodnutí přitom zní následovně: *„Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky, ve věci zajištění pana O. K., nar.X, státní příslušnost Ukrajina, v zařízení pro zajištění cizinců, rozhodlo tak, že jmenovaný ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba zajištění stanovena do 24. 9. 2020“.*
5. Doslovně citovaný výrok napadeného rozhodnutí má soud za zjevně nesrozumitelný, neboť po uvedení rozhodujícího správního orgánu a označení věci a účastníka následuje vedlejší věta, která není gramaticky ani logicky konzistentní, obsahuje dva odlišné podmínky a pouze jeden přísudek. Ze samotného výroku napadeného rozhodnutí tak není seznatelné, jak žalovaný ve věci zajištění žalobce rozhodl, přičemž výrok rozhodnutí není souladný s jeho odůvodněním.
6. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu je přitom povinen respektovat vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění, dále jen „s.ř.s.“). Při svém přezkumu napadeného rozhodnutí krajský soud však z rámce kladeného žalobními body vykročil, neboť žalobou napadený akt není možné přezkoumat v intencích žalobních námitek z objektivních důvodů (srovnej usnesení rozšířeného senátu

tohoto soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, publikované pod č. 2288/2011 Sb. NSS). Takovými důvody je totiž zjištěná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

7. V posuzované věci krajský soud učinil výjimku z dispoziční zásady pro vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí a nesrozumitelnost jeho výroku tkvící ve skutečnosti, že žalobci je žalovaným stanovována doba trvání zajištění, aniž by bylo rozhodnuto o zajištění samotném. Uvedené způsobuje, že napadené rozhodnutí nelze přezkoumat v rozsahu uplatňovaných žalobních námitek. Nemožnost podrobit napadené rozhodnutí soudnímu zkoumání je zjevná z jeho výroku a vylučuje zkoumání důvodnosti žaloby. K nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí přitom krajský soud přihlédl *ex officio*, tedy i v případě, že ji žalobce nenamítl.
8. Při svých úvahách aplikoval krajský soud též § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění (dále jen „správní řád“), pojednávající o obsahu a formě rozhodnutí, v jehož smyslu rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách. Dle § 68 odst. 1 citovaného zákona stanovícího náležitosti rozhodnutí má rozhodnutí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Odstavec druhý pak doplňuje podstatné náležitosti výrokové části, jimiž jsou uvedení řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků (...). Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění (...). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.
9. Ze shora citovaných ustanovení lze dovodit, že výrok správního rozhodnutí je základní a nejdůležitější částí rozhodnutí, protože se jím určují konkrétní práva a povinnosti účastníků řízení a správní orgán v něm formuluje, jak rozhodl ve věci, která byla předmětem řízení. Z výroku rozhodnutí musí být zřejmé, co bylo předmětem rozhodování a na základě jakého ustanovení a právního předpisu správní orgán rozhodl.
10. V napadeném rozhodnutí ovšem *prima facie* zcela absentuje jeho podstatná náležitost, a to výrok týkající se zajištění žalobce, přičemž stávající výrok napadeného rozhodnutí toliko stanovuje délku zajištění. Na uvedeném nemůže ničeho změnit ani to, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí by bylo možno úvahy žalovaného ve věci zajištění seznat. Je to totiž výrok rozhodnutí, jenž je závazný a způsobuje právní moc a vykonatelnost rozhodnutí.
11. Výrok je jednou ze základních náležitostí rozhodnutí, ve které správní orgán vyjadřuje, jakým způsobem v projednávané věci rozhodl. Z uvedeného důvodu musí být výrok jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť pouze tato část rozhodnutí je závazná, schopná právní moci a vykonatelná (srovnej například rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 11. 2001, sp. zn. 30 Ca 394/99).
12. Platí rovněž, že rozhodnutí, tedy i výrok (...), musí být jasné a přesvědčivé nejen pro účastníky správního řízení, ale i ostatní orgány a osoby, aniž by se k pochopení rozhodnutí musely seznamovat s obsahem správního spisu a zjišťovat, o jakém nároku a podle jakého

ustanovení bylo rozhodnuto (srovnej například rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2007, čj. 19 Cad 88/2006-7).

13. Nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost je dle ustálené judikatury takové rozhodnutí, z něhož nelze seznat, jak správní orgán vůbec rozhodl, což může být dáno absencí výroku. Jedná se o takové nedostatky, které zabraňují porozumět výroku rozhodnutí, tedy zjistit, jak správní orgán rozhodl (srovnej obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2004, čj. 1 Afs 6/2003-62).
14. Ohledně náležitostí rozhodnutí došla k podobnému závěru i doktrína: „*Ustanovení § 67 až 69 stanoví základní náležitosti formy a obsahu rozhodnutí, které musí být správním orgánem dodrženy. Jejich neuvedení by mohlo způsobovat nepřezkoumatelnost, a tím i nezákonnost rozhodnutí (...)* [Luboš Jemelka – Klára Pondělíčková – David Bohadlo: Správní řád. Komentář. 3. vyd. Praha 2011, s. 286].
15. Závěr soudu v právě souzené věci je podpořen též argumentem, že žalovaný rozhoduje v případě žalobce o tak zásadní záležitosti, jakou je osobní svoboda jednotlivce. Na takováto rozhodnutí a jejich formální náležitosti musí být z povahy věci kladeny ty nejprísnější nároky.
16. Krajský soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí nedostalo požadavkům kladeným na ně procesním předpisem. Nesrozumitelnost výroku napadeného rozhodnutí, resp. absence jeho části směřující k vnitřní rozpornosti výroku jako celku, a potažmo i odůvodnění, proto způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť výrok napadeného rozhodnutí neumožňuje soudu určit ani to, o čem a jak správní orgán rozhodl, a napadený akt tak není možné přezkoumat v rozsahu vznášených žalobních námitek.
17. Po posouzení základních náležitostí napadeného rozhodnutí dospěl Krajský soud v Ostravě k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, a proto jej ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil.
18. Krajský soud současně nevyslovil, že se žalovanému věc vrací k dalšímu řízení, vycházející z právního názoru vysloveného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2012, č. j. 9 As 111/2012 – 34, č. 2757/2013 Sb. NSS, v němž uvedený soud konstatoval, že „*po zrušení rozhodnutí žalovaného o zajištění stěžovatele je nutno na toto rozhodnutí nahlížet, jako kdyby vůbec nebylo vydáno. Neexistuje tak řízení, v němž by mělo být pokračováno, protože podle § 124 odst. 2 zákona o pobytu cizinců je vydání rozhodnutí o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění prvním úkonem v řízení. Je-li tedy tento úkon ve formě rozhodnutí zrušen, neznamená to současně, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, jak je ve správním soudnictví obvyklé (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Naopak to z povahy věci, která je značně specifická a vyžaduje urychlené vyřízení, znamená ukončení řízení před správním orgánem, aniž by se tím jakkoli zasahovalo do jeho pravomoci, která byla vyčerpána vydáním původního rozhodnutí.*“ Krajský soud ověřil, že uvedený právní názor je v rozhodovací praxi správních soudů nadále aplikován a neshledal důvod postupovat v této věci jinak. Nad rámec uvedeného krajský soud podotýká, že se s ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost z výše specifikovaných důvodů již pro nadbytečnost nezabýval uplatněnými žalobními body.
19. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšnému žalobci žádné prokazatelné náklady nevznikly (ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 27. července 2020

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně